పరదేశీ కథలు

- లలిత చిట్టె

-56-

దుర్గ కథ

సెంటర్ పాయింట్‌లో 50శాతం సేల్ అనే మెసేజ్‌ను ఫేస్‌బుక్‌లో చూడగానే రేపు సెలవే కదా వెళదాం అని నిర్ణయించుకున్నాను. అక్కడ స్వాష్ కంపెనీ బ్యాగులు, పర్సులు బాగుంటాయి. ఆ బ్రాండులే నేను ఎప్పుడు వాడుతుంటాను. అలాగే పౌడరు, ఫౌండేషను వగైరా మేకప్ సామాన్లు కూడా కొన్ని కొనాలి. చిన్నపిల్లల డ్రెస్సులు కూడా అక్కడే కొంటుంటాను నేను. అనుకున్నట్లుగానే సాయంత్రం కాస్త తొందరగా బయలుదేరి వెళ్ళాను. బట్టలు, చెప్పులు, బ్యాగులు చూస్తుండగానే సమయం ఏడయిపోయింది. సరే ఇక తిరిగి ఇంటికి వెళ్ళిపోదాం అనుకుని ట్రాలీతో కౌంటర్ దగ్గరికి వచ్చాను. సేల్ కాబట్టి అక్కడ క్యూ బాగానే ఉంది. వరుసలో నిలబడుంటే వెనుకనుండి ఎవరో భుజం మీద చేయి వేసి "ఏయ్ లలితా ఎలా వున్నావు?" అంటూ నన్ను పలకరించారు. ఎవరా? అనుకుంటూ తిరిగి చూద్దును కదా తలకు నిండుగా హిజాబ్ (స్కార్ఫ్) అరబిక్ పంథాలో చుట్టుకుని నా వయసే వున్న ఒక అమ్మాయి ఎదురుగా నిలబడి వుంది. అరబిక్ స్త్రీలా వున్న ఆమెను పోల్చుకోవడానికి కాస్త సమయం పట్టింది నాకు. "ఓ... నువ్వు... దుర్గవి కదా... ఏంటి నువ్వా? నీ అరబిక్ స్టైలూ? చాలా మారిపోయావే" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

"అవును నిజమే చాలా మారిపోయాను. కానీ నువు మాత్రం అస్సలు మారలేదు. అలాగే వున్నావు. అబ్బ ఎన్ని ఏళ్ళయిందో నిన్ను చూసి? నువ్వు కూడా కువైట్‌లోనే వున్నావని తెలిసి నీకోసం, నీ ఫోను నంబరు కోసం తెలిసిన వాళ్ళందరినీ అడుగుతూనే వున్నాను. ఇన్నేళ్ళకు ఇక్కడ నువ్వు కనిపించావు. చాలా సంతోషంగా వుంది" నన్ను చూసిన సంతోషంతో గబగబా మాట్లాడేస్తోంది దుర్గ.

"నిజమే నేను కూడా నీ గురించి వింటున్నాను. మన ఊళ్ళో నాలుగు మిద్దెలు కట్టేసావనీ అవి కువైటులోని షేకుల ఇళ్ళలాగా పాలరాతితో మెరిసిపోతున్నాయని మన ఊరివాళ్ళు చెప్పారు. పొలాలు కూడా బాగానే కొన్నావంటకదా? కువైటుకొచ్చి దుర్గ సంపాదించినట్లుగా మన ఊళ్ళో ఇంకెవరూ డబ్బు సంపాదించలేనని జనాలు నీగురించి గొప్పగా చెప్పుకుంటున్నారులే" చిన్నగా అడుగుతూ "ఇంతకీ ఏం ఉద్యోగం చేస్తున్నావు దుర్గా?"

"ఉద్యోగమా? పాడా? నాకంత చదువు ఎక్కడ ఏడ్చింది? ఏదో వానాకాలం చదువు. ఏడో తరగతివరకూ చదివాను అంతే నా రాత మారింది ఇక్కడికి వచ్చాక నా బ్రతుకు మారింది అంతే. నేను కూడా అందరిలాగే పనిమనిషిలాగా ఈ కువైట్‌కి వచ్చాను కానీ కలలో కూడా ఊహించని విధంగా దేవుడు నా జీవితాన్ని మార్చేసాడు. మంచిదే అనుకున్నాను. ఒక్క పైసా తీసుకోకుండా దాదాపు 50 వీసాలవరకు పంపించి మన ఊళ్ళో వాళ్ళకి నాకు చేతనయిన సహాయం చేసాను. దుర్గ వలన మేము సంపాదించుకుని బాగుపడినాము అని వాళ్ళు అనుకుంటే నాకంతే చాలు. అదే నాకు తృప్తి అంటూ తన వంతు రావడంతో కౌంటరు దగ్గరకి వెళ్ళింది దుర్గ.

నా చిన్నప్పుడు చింపిరి జుట్టుతో, చీమిడి ముక్కుతో చిరిగిన బట్టలతో కనిపించిన దుర్గ ఈరోజు ఏదో క్రొత్త కళతో, మెరిసే ఒళ్ళుతో, ఒక విధమైన దర్పంతో కనబడుతోంది. కళ్ళనిండా ఆత్మవిశ్వాసం తొణికిసలాడుతోంది. మాటల్లో ఒక ధీమా, సంతోషం వినబడుతోంది. ఎంత మార్పు? ఎవరి జీవితాలు ఎలా మారతాయో? ఏ విధంగా నడిపించబడతాయో ఎవరికి తెలుసు, ఒక్క దేవుడికి తప్ప? మరి ఇంతకీ ఉద్యోగం ఏమీ చేయకుండా ఇంత డబ్బు ఎలా సంపాదిస్తోంది? ఎలాగబ్బా? అనుకుంటూ విషయం తెలుసుకుందామని ఆ మాటే తనని అడిగేసాను.

నా ప్రశ్నలకి గలగలా నవ్వేసింది దుర్గ. నాతోరా.. అని విషయాలూ వివరంగా చెపుతాను అంటూ నా చెయ్యి పట్టుకుని తీసుకెళ్ళి బి.యమ్ డబ్ల్యు కారులో కూర్చోపెట్టింది. డ్రైవింగ్ సీట్‌లో కూర్చుని దుర్గే స్వయంగా డ్రైవ్ చేస్తుంటే మరింతగా ఆశ్చర్యపోయాను నేను.

దాదాపు పదినిమిషాల తరువాత 'సుర్రా' ఏరియాలోకి తీసుకెళ్ళి పెద్ద బంగళా ముందు కారు ఆపి దిగమంది. ఇంట్లోకి తీసికెళ్ళి "కూర్చో అని టీ తాగుతావా, కాఫీనా" అంటూ పనిమనిషిని కేకేసింది. నాకేమీ అర్థంకాలేదు.

"ఏదో ఒకటి తాగుతాను కానీ తొందరగా నీ కథ చెప్పవే. సస్పెన్స్‌తో చచ్చిపోతున్నా" అన్నాను పనిమనిషి అందించిన టీ అందుకుంటూ ఆ ఇంటిని పరిశీలించి చూస్తూ.

"సరే చెపుతానులే ఓపిగ్గా విను.. అంటూ తన కథను చెప్పడం మొదలుపెట్టింది దుర్గ.

"ఇమ్మా.. ఓ ఇమ్మా.. కళ్ళు తెరిచి చూడు. నీకోసం కద్దామాని (పనిమనిషిని) తీసుకొచ్చాను. ఇకనుంచీ నువ్వు కష్టపడనక్కరలేదు. నీకు ఏ అవసరం వచ్చినా ఇదిగో ఈ ప్రక్కనే వున్న బెల్లు నొక్కావనుకో, వెంటనే ఈ పనిపిల్ల పరిగెత్తుకొస్తుంది. నీకు వేళకు అన్నీ అమర్చి పెట్టి సపర్యలు చేస్తుంది. మేము దూరంగా వున్నామని నువు ఏమీ దిగులుపడవద్దు. చూడాలనుకున్నప్పుడు ఒక్క ఫోను కాల్ చేస్తేచాలు పదినిముషాల్లో నీ ముందువుంటాం. నీ కోడలుకి నీకు పడకపోవడం చేత నేను దూరంగా వేరే వుండాల్సి వచ్చింది. లేకపోతే ఇక్కడే మన ఇంట్లోనే వుండేవాళ్ళం. నీకు బాబాకు మా డ్రైవరు చేత వేళకు భోజనాలు పంపిస్తాను. మాకయితే శ్రీలంక తబ్బాక్(వంటమనిషి) వుంది. అన్ని అరబ్బీ వంటలూ బాగా రుచిగా వండుతుంది. మళ్ళీ మీ ఇద్దరి కోసం ఇక్కడ వేరే వంట ఎందుకు? ఈ పనిపిల్ల ఇల్లు శుభ్రం చేసి నిన్నూ బాబాను చూసుకుంటే చాలు.

టైము బాలేక నీకు పక్షవాతం వచ్చి కాలూ చెయ్యిపడిపోవడం మన దురదృష్టం. మూతివంకర పోవడంతో నువు సరిగా మాట్లాడలేకపోవడం చాలా బాధ కలిగించే విషయం. మన డాక్టరు మంచి ట్రీట్‌మెంటే ఇస్తున్నాడు. తొందరలో నీకు కాలూ చేయి బాగవుతుందనీ మాట కూడా వస్తుందని ఆయన చెపుతున్నాడు. ఇన్షా అల్లా. అంతా అల్లా దయ. మన చేతుల్లో ఏముంది? నువ్వు ఏమీ దిగులుపడకు. ధైర్యంగా వుండు సంవత్సరం తిరిగేసరికల్లా నువు లేచి చక్కగా తిరుగుతావు. అలాగే నీకాలూ చేయి మసాజ్ చేయడానికి ఒక మసాజ్ చేసే అమ్మాయిని కూడా ఒక గంట ఇంటికి రమ్మని చెప్పాము. రోజుకో గంట మసాజ్ చేస్తే నీ శరీరంలో చలనం వస్తుందని డాక్టరు చెప్పాడు. ఎంత డబ్బు ఖర్చయినా పరవాలేదు. నీ ఆరోగ్యం బాగుపడితే అంతే చాలు. ఇదిగో ఈ పనిపిల్ల పేరు దుర్గ. నిన్ను కంటికి రెప్పలా చూసుకుంటుంది. నువు ధైర్యంగా వుండు చాలు. బాబాకు కూడా ఈ సంగతి చెప్పేసాను." పనిపిల్లను మామాకు, మామాను పనిపిల్లకు అప్పగించి తమ బాధ్యత తీరిందంటూ వెళ్ళిపోయాడు కొడుకు అహ్మద్.

మాట్లాడటానికి నోరు సహకరించకపోవడంతో అలా కళ్ళప్పగించి చూస్తుండిపోయింది మామా. పడకమీద నుండి లేచి కనీసం బాత్‌రూముకు కూడా వెళ్ళలేని పరిస్థితి ఆమెది. భర్త వున్నా కూడా అవసరానికి పిలిస్తే పలుకుతాడు కానీ ఆయన అన్ని పనులూ చేయలేడు కదా. అందులో ఆయన బయట పనులు కూడా చూడాలి. పోనీలే ఇప్పుడు పనిపిల్ల వుంది కదా కష్టపడనవసరం లేదు అనుకుంటూ నిట్టూర్చుంది మామా.

ఇంతలో బాబా ఖాలిద్ బయటనుండి వచ్చాడు. పనిపిల్ల దుర్గను చూసి సంతోషించాడు. నువ్వు మామాను బాగా చూసుకున్నావనుకో రెండు నెలలు నీ పని చూసిన తరువాత పది దినార్లు జీతం పెంచుతాను. మామాను బాగా చూసుకోకపోతే మాత్రం నిన్ను తీసుకెళ్ళి, మరలా ఆ ఏజంటుకే అప్పగించి వస్తాను. నీ యిష్టం. బెదిరిస్తున్నట్లుగా చెప్పాడు బాబా - "అలాగే బాబా మామాను బాగా చూసుకుంటా" అంటూ సైగలతో చెప్పింది దుర్గ.

అప్పటికి దుర్గ కువైట్‌లో అడుగుపెట్టి నెలరోజులే కావడంతో అరబిక్ భాష ఇంకా పట్టుబడలేదు. వచ్చీ రాని ఇంగ్లీషులోనూ సైగలతోనూ వాళ్ళతో మాట్లాడాల్సి వస్తోంది. వచ్చి నెలరోజులు అయింది కనుక వాళ్ళ మాటల్లోని భావాన్ని కాస్త గ్రహించగలుగుతోంది దుర్గ.

అలా దాదాపు నాలుగునెలలు గడిచిపోయాయి. మామా ఆరోగ్యం కొంచెం కూడా కుదుటపడలేదు. డాక్టరు మందులు కూడా మార్చి చూసాడు. కొడుకు అహ్మద్ వారానికి ఒకసారి వచ్చి చూసి వెళుతున్నాడు. నెలజీతం దుర్గకి అహ్మదే ఇస్తున్నాడు. రోజు రోజుకీ మామా ఆరోగ్యం దిగజారిపోతోందే తప్ప కొంచెమైనా ఆవిడ కోలుకోవడంలేదు. అలా మంచంలో పడి వుండటంతో అన్ని సేవలూ దుర్గే చేస్తోంది. ఒకరోజు పడకంతా తడిపేసింది మామా. ఆమెను ప్రక్కమీదినుండి లేపి మరొక చోట పడుకోబెట్టడం దుర్గకు సాధ్యం కాలేదు. బాబాకు పరిస్థితి వివరించి సహాయాన్ని కోరింది దుర్గ. ఇద్దరూ కలిసి మామాను ప్రక్కదుప్పట్లు తీసి పడకను ఉతికిన దుప్పట్లతో సర్దారు.

విసుగులేకుండా, రోత అనుకోకుండా అన్ని పనులూ చేస్తున్న దుర్గను చూసి బాబాకు దయకలిగింది. ఆ రోజు శాలలో (హాల్లో) కూర్చుని టీ తాగుతూ. "దుర్గా నీకు పెళ్ళయిందా? " అడిగాడు బాబా.

"అయింది బాబా ఇద్దరు పిల్లలు కూడా వున్నారు. కానీ నా మొగుడు బాగాత్రాగి వళ్ళు చెడిపోయి పెళ్ళయిన ఆరేళ్ళకే చచ్చిపోయాడు. ఇంక అమ్మగారింట్లో పడి కూర్చుని తింటే గౌరవం వుండదని పిల్లోళ్ళని మా అమ్మకు అప్పగించి నేను ఇలా వచ్చాను" వివరించింది దుర్గ.

"అయ్యో ఇంత చిన్న వయసులోనే నీకు మొగుడు చచ్చిపోయాడా? ఇంత చిన్న జీతంతో ఇద్దరు పిల్లల్ని పోషించి చదువు సంధ్యా చెప్పించాలంటే కష్టమే కదా. సరే ఈ నెలనుండి నీకు పది దినార్లు జీతం పెంచుతున్నాను. నీకు ఏ కష్టం వచ్చినా మొహమాటం లేకుండా నాకు చెప్పు. సహాయం చేస్తాను" ఒకసారి పైనుండి క్రిందకి దుర్గను పరిశీలించి చూస్తూ చెప్పాడు బాబా ఖాలిద్.

బాబాకు పెద్ద వయసు వుండదు. మహా అంటే యాభై ఉంటుంది. అందువల్ల బాబాకు ఏ సుఖమూ లేకుండా పోయింది అనుకుంటూ "అలాగే బాబా" అంది దుర్గ తలవూపుతూ.

"మీ హిందీ వాళ్ళు (ఇండియన్స్) ప్రతిమాటకీ తల భలే ఊగిస్తారు" అంటూ చిన్నగా నవ్వాడు బాబా.

బదులుగా చిరునవ్వు నవ్వి లోపలికి మామా దగ్గరికి వెళ్ళిపోయింది దుర్గ.

నాల్రోజుల తరువాత "దుర్గా తాల్ మిన్ని" (ఇలారా) అంటూ హాల్లోకి పిలిచాడు బాబా.
ఆ సమయంలో మామా గదిని సర్దుతున్న దుర్గ బాబా పిలవడంతో "మామా ఇపుడే వస్తాను" అంటూ హాల్లోకి వచ్చింది. చేతిలో వున్న కవర్‌ను దుర్గ చేతిలో వుంచి "నీకోసం జపాన్ శారీ కొన్నాను. మీ హిందూ స్త్రీలు చీరకట్టుకుంటే చాలా అందంగా కనిపిస్తారు. ఈ రోజు సాయంత్రం ఈ చీర కట్టుకుని నాకు కనిపించు" అన్నాడు బాబా.

"బాబా మాటకు కాదని చెప్పే ధైర్యమా? ఎంతైనా పనిమనిషి" అలాగే బాబా అంటూ కవరును తీసుకొని తన గదిలోకి వెళ్ళి చీర విప్పి చూసిన దుర్గ ఆశ్చర్యపోయింది.

ఏ షాపులో కొన్నాడో, ఎంత శ్రద్ధగా ఎంపిక చేసాడో ఎన్ని దినార్లు పెట్టికొన్నాడో తెలియదుగానీ ఆకాశం రంగులోని చీర పట్టుకుంటే మాసిపోయేలా మెత్తగా వుంది.

సాయంత్రం స్నానం చేసాక బాబా కోరిక మేరకు ఆ చీర కట్టుకుని హాల్లోకి వచ్చింది దుర్గ. ఆమె కోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్లుగా హాల్లో కూర్చుని ప్రొద్దుటి పేపరును మరలా తిరగేస్తున్నాడు బాబా.

బాబాను చూడగానే బిడియంగా తలుపుకు ఆనుకుని నిలబడిపోయింది దుర్గ. పచ్చటి పసిమి ఛాయగల దుర్గ ఆ నీలిరంగు చీరలో మెరిసిపోతోంది. కళ్ళార్పకుండా ఆమెనే చూస్తున్నాడు బాబా. కొద్దిసేపటికి ఆమె ఇబ్బందిగా కదిలి అక్కడనుండి లోపలికి పోబోయింది. తటాలున లేచి వచ్చిన బాబా ఆమెకు అడ్డంగా నిలబడ్డాడు. 'హలువ' (అందంగా వున్నావు) వాజిద్ హలువ (చాలా అందంగా వున్నావు) ఈ చీరలో చాలా బాగున్నావు. నీకోసం ఇంకో పది చీరలు తీసుకుని రానా? అని అడిగాడు తదేకంగా ఆమెనే చూస్తూ. ఏం చెప్పాలో అర్థంకాక సిగ్గుతో తలవంచుకుంది దుర్గ.

ఒక అడుగు ముందుకు వేసి ఆమె భుజం మీద చేయివేసాడు బాబా. భయపడిపోయింది దుర్గ. ఒక్కడుగు వెనక్కు వేసింది. ఇంతలో ట్రింగ్...ట్రింగ్‌మంటూ మామా గదిలోని బెల్లుమోగింది. ఆ శబ్దానికి ఉలిక్కిపడి దూరంగా జరిగారు ఇద్దరూ.

వెంటనే తేరుకుని మామాగదిలోకి పరిగెత్తింది దుర్గ. ప్రత్యేకంగా చీరకట్టులో మెరిసిపోతున్న దుర్గను రెండు కళ్ళు విప్పార్చి చూసింది మామా. ఏదో సంశయం, సందేహం ఆ కళ్ళలో ప్రస్ఫుటంగా కనిపించాయి దుర్గకు.

ఏదో ప్రశ్నించాలని మామా పెదవులు కదిలాయి కానీ మాట స్పష్టంగా బయటకి రాలేదు.

కొన్ని ప్రశ్నలకి జవాబులు కాలమే చెబుతుంది. మనం ఎదురు చూడాలి అంతే.

అన్నట్లుగానే మరుసటి రోజు రకరకాల రంగుల్లో పదిచీరలు కొని పట్టుకొచ్చాడు బాబా ఖాలిద్. ఇవన్నీ నీకే తీసుకో దుర్గ చేతికి అందించాడు బాబా.

బాబాకు తనపట్ల గల దయకు సంతోషించింది దుర్గ. ఇంతకీ బాబాకు తనపట్ల వున్నది దయా? లేక అంతకు మించిన ఏదో భావమా? ప్రశ్నించుకుంటోంది దుర్గ.

ప్రతిరోజూ సాయంత్రం వేళల్లో బాబా హాల్లో కూర్చుని టివి చూడటంతో కాలం గడిపేవాడు.

"రోజంతా మామాకు పరిచర్యలు చేసి అలసిపోతున్నావు. సాయంత్రం పూట వచ్చి హాల్లో కూర్చుని నాతోపాటు కాసేపు టి.వి చూడు" అనేవాడు బాబా. అలాగే అంటూ సాయంత్రం పూట హాల్లోకి చేరిపోయేది దుర్గ. బాబా కళ్ళు టివి వైపు కాక దుర్గ ముఖం వైపే ఎక్కువగా చూసేవి.

ఎవరూ లేని లంకంత ఇంట్లో మామా కాకుండా వీళ్ళిద్దరే తిరుగాడుతున్నారు. ప్రక్కమీదనుండి లేవలేని పరిస్థితి మామాది. లేవలేని పరిస్థితి. ఏకాంతం, కలిసి వచ్చిన సమయం కలగలిసి ఇద్దరూ ఒక్కటైపోవడానికి ఎక్కువరోజులు పట్టలేదు. వీళ్ళ మాటలూ, నవ్వులూ హాల్లోంచి వినబడుతూంటే గదిలోని మామా కళ్ళల్లో ఎన్నో ప్రశ్నలు కదలాడేవి. కానీ ఆ ప్రశ్నలు పెదవిదాటి బయటికి వచ్చేవి కావు. మరి అవి ఎప్పటికీ బయటికి రానేలేదు. ఒకరోజు మామా చనిపోవడంతో శాశ్వతంగా ఆ ప్రశ్నలన్నీ ఆమెతోపాటు సమాధి అయిపోయాయి.

భార్య మరణం బాబాను కాస్త కృంగదీసినప్పటికీ దుర్గ సాహచర్యంతో ఆమె స్నేహంతో తొందరగానే ఆయన కోలుకున్నాడు. ఇపుడు అంత ఇంట్లో వాళ్ళిద్దరే కాలం గడుపుతున్నారు. బాబాకు దుర్గే తన లోకమయిపోయింది. దుర్గతో గడిపే రోజులన్నీ ఆయనకు జీవితంలో క్రొత్తగా ఎంతో అద్భుతంగానూ కనబడుతున్నాయి. ఆయనకేకాదు దుర్గ పరిస్థితి కూడా అలాగే వుంది. అపుడెపుడో తాగుబోతు భర్తతో ఏం సుఖపడిందో గుర్తులేదు కానీ ఇప్పుడు సిరిసంపదలతో తులతూగే కువైటి బాబాతో సహజీవనం ఆమెను ఆకాశపు అంచుల్లోకి తీసికెళుతున్నాయి.

ప్రస్తుతం ఆ యింటికి ఆమే యజమానురాలిగా మారినట్లయింది. ఏదీ కొదువలేకుండా బాబా తెచ్చిపెడుతున్నాడు. బంగారపు బహుమతులతో ఆమెను ముంచేస్తున్నాడు. అదృష్టం అంటే తనదే అనుకుంటూ మురిసిపోయింది దుర్గ.

ఒకరోజు కొడుకు అహ్మద్‌ను కోడలిని తన ఇంటికి భోజనానికి పిలిచాడు బాబా.

అందరూ తింటున్న సమయంలో బాబా సంచలనమైన తన నిర్ణయాన్ని వారికి వినిపించాడు. మీ అమ్మ అనారోగ్యంతో తొందరగా నన్ను విడిచిపోయింది.

ఈ సమయంలో నా ఆలనాపాలనా చూసుకునేందుకు ఒక మనిషి కావాలి. అంతేకాదు. నాకు అన్ని సమయాల్లో తోడుగా ఆ మనిషి ఉండగలగాలి. ఈ వయసులో పెళ్ళిచేసుకోవడానికి కువైటీ అమ్మాయి నాకు దొరకదు. అందుకే దుర్గను పెళ్ళి చేసుకుందామనుకుంటున్నాను. ఆమెకు కూడా భర్త చనిపోయాడు. ఇలా ఆమెను, ఆమె పిల్లలను కూడా నేను ఆదుకోవచ్చు. ఇలా మోడుగా మిగిలిన ఒక స్త్రీకి జీవితాన్ని ఇచ్చినట్లవుతుంది'' గబగబా వారికి అప్పచెప్పేసాడు బాబా.

బాబా మాటలు విన్న కొడుకూ కోడలూ ఒకరి మొహాలు ఒకరు చూసుకున్నారు కళ్ళతోటే ఏవో మాట్లాడుకున్నారు. కోడలు నచ్చనట్లుగా మొహం చిట్లించింది. కొడుకు అహ్మద్‌కే కాక బాబాకు కూడా ఆమెకు ఇష్టంలేదని అర్థమయింది. అయితేనేం బాబాకు ఇష్టమయ్యాక ఎవరూ ఏమీ చెయ్యలేరు. ఆ సంగతి అహ్మదుకు బాగా తెలుసు. అందుకే నోరు పెగల్చుకుని ''ఇబ్బా..నువు చెప్పేది నిజమే. మంచిదే. కానీ పనిమనిషిని, అందులో హిందీ దాన్ని నువ్వు పెళ్ళిచేసుకుంటే ఏం బాగుంటుంది. మన వాళ్ళందరూ ఏమనుకుంటారు'' తన అభిప్రాయాన్ని కాస్త బాధగా వెలిబుచ్చాడు.

''హిందీ వాళ్ళయితే మనుషులు కారా? మన అరబ్బీ వాళ్ళే మనుషులా? అసలు మన సంస్కృతి, సాంప్రదాయాలు, పద్ధతులు, పరిపాలనా విధానంలాంటివన్నీ మనం భారతదేశం నుండి నేర్చుకున్నవే. వారినుండి తెచ్చుకున్నవే. ఆ కాలంలో పెట్రోలు మనకు వచ్చినప్పుడు, ధనవంతమైన దేశంగా కువైట్ ఆవిర్భవించినపుడు సమస్తము భారతదేశం నుండే ఎగుమతి చేసుకునేవాళ్ళం. భారత దేశంతో మనకు మంచి సంబంధాలు వున్నాయి. ఏదైతేనేం ఇంత ఇంట్లో ఒక్కడ్నే పడివుండటం, తోడు లేకుండా వుండటం నాకు అసాధ్యం. మీరు ఒప్పుకున్నా లేకపోయినా దుర్గను పెళ్ళి చేసుకోవడం ఖాయం.

జస్ట్ మీకు ఈ విషయం తెలియపరుస్తున్నాను అంతే అని ఖచ్చితంగా చెప్పేసాడు బాబా ఖలిద్.

సరే నీ యిష్టం బాబా అని చెప్పి కాస్త అయిష్టంగానే లేచి వెళ్ళిపోయారు వాళ్ళు.

తలుపు చాటునుండి వారి సంభాషణంతా వింటున్న దుర్గ బాబా పట్టుదలకు ఆశ్చర్యపోయింది. ఏదో తాత్కాలికంగా బాబా తనతో కాలక్షేపం చేస్తాడు అనుకుంది గానీ. ఇలా పెళ్ళి చేసుకోవాలనే నిర్ణయం తీసుకుంటాడని ఆమె ఊహించలేదు. ఏ జన్మలో పుణ్యం చేసుకుందో గానీ ఇలాంటి అదృష్టం కోరి వచ్చి మరీ తలుపు తడుతోంది. పనిమనిషి అయిన తనెక్కడ? ధనవంతుడు కువైటీ అయిన బాబా ఎక్కడ? నమ్మలేకపోతోంది దుర్గ. ఆడది వయసులో దొరికిందని కాలక్షేపం చేయకుండా పెళ్ళిచేసుకుని గౌరవాన్ని, భార్య హోదాను, కువైటీ దేశ పౌరసత్వాన్ని అందిస్తున్న బాబా గొప్పతనానికి చేతులెత్తి నమస్కరించాలనిపించింది దుర్గకు. కృతజ్ఞతతో అమాంతం వెళ్ళి బాబా కాళ్ళమీద పడిపోయింది.

కాళ్ళమీద పడిన దుర్గను పైకి లేవనెత్తాడు బాబా.

"ఇందులో నా గొప్పతనమేమీ లేదు. నా అవసరం అంతే. నాకు తోడుగా వుండి సపర్యలు చేయడానికి ఒక స్త్రీ అవసరం. అందుకు నీకంటే సమర్ధురాలు ఇంకొకరు దొరకరు. నీకు కూడా నేను సహాయం చేసినట్లు అవుతుంది" అన్నాడు బాబా చిరునవ్వు నవ్వుతూ.

అన్నట్లుగానే బాబా అదేవారంలో చట్టపరంగా దుర్గను పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. కానీ అందుకోసం దుర్గ ఇస్లాం మతాన్ని స్వీకరించి తన పేరును 'దువా'గా మార్చుకోవాల్సి వచ్చింది. కష్టపడకుండానే సిరిసంపదలు దుర్గ కాళ్ళ దగ్గరికి వచ్చాయి. బాబా కారు డ్రైవింగ్ నేర్పించాడు. మంచి కారు కొనిచ్చాడు. అది తన అదృష్టం. ఇద్దరు బిడ్డలు కూడా ఇంటి దగ్గర ఏ కొరతా లేకుండా బాగా చదువుకుంటున్నారు. ఒక స్త్రీకి ఇంతకన్నా వేరే ఇంకేం కావాలి. ఇంతకన్నా మంచి జీవితం ఎవరికైనా లభిస్తుందా? పనిమనిషిగా చాకిరీ చేస్తూ వుండాల్సిన నేను కువైటీ మామాను అయ్యాను. నాలుగు ఇళ్ళు కట్టాను. పొలాలు కొన్నాను. అందుకు ఆ దేవునికి కృతజ్ఞతలు". అంటూ తన కథను ముగించింది దుర్గ.

కథ విన్న నేను కూడా బాబా గొప్పతనానికి, ఔదార్యానికి ఆశ్చర్యపోయాను. వినడానికి ఆశ్చర్యంగా ఉన్నా దుర్గ జీవితంలో గొప్ప మార్పు సంభవించింది. ఆమె జీవితం కొత్త మలుపు తిరిగింది. ఇలాంటి మంచి విషయాలు అపుడపుడూ అక్కడక్కడా మనుషుల జీవితాల్లో జరుగుతూ ఉంటాయి.

(మరోకథ వచ్చేనెలలో)

Post your comments